

gjeringen paatænker endeel administrative Foranstaltninger. Jeg troer, at disse Reformer have været paatrængende i meget lang Tid, at det længe har været erkjendt, hvor paatrængende de vare. At de desuagtet ikke ere blevne iværksatte, det forklarer jeg af, at Regjeringen paa et eller andet Sted har mødt en Modstand, som den ikke har kunnet overvinde. Jeg troer derfor, at den rigtige Fremgangsmaade fra vor Side vil være, at vi knytte Betingelser til de Bevillinger, vi give, og at vi opfordre Regjeringen til at vise os de Reformer, som den vil gennemføre, og at vi gjøre Tilskudene afhængige af, at disse Reformer virkelig gennemføres. Det vilde styrke Regjeringen overfor Forhold, overfor hvilke den hidtil ikke altid har været saa stærk, som man kunde ønske. — Naar jeg skal angive Grundtrækkene af den Ordning, som jeg anseer for at være den bedste for Derne og den, som varigst kan føre til en tilfredsstillende Udvikling, da er det for det Første, at Centralregjeringen eller Gouvernementet forlægges til den D, der har al Communicationen med Omverdenen, nemlig St. Thomas; dernæst at Arbejderforholdene paa St. Croix nu med Bestemthed blive bragte ind i en friere Udvikling, at man formindsker Udgifterne til Militæret paa St. Croix og, for at kunne gjøre dette, tilveiebringer eller opmuntrer til, at de to Der, St. Thomas og St. Croix, komme i en meget næiere Forbindelse med hinanden gennem lettere og livligere Communicationsmidler. Eigeoverfor en fri og let Communication kan det Gamle ikke holde sig, og da vil St. Croix kunne komme ind i den friere Udvikling, som den saa høiligen trænger til. Jeg kan derfor ganske slutte mig til, hvad den ærede sidste Taler udtalte, det Haab nemlig, at Regjeringen vil samtykke i, at denne Sag bliver behandlet efter en noget større Maalestok, og at man i denne Anledning kommer til at forhandle om alle Dernes Fremtid i det Hele taget.

Finantsministeren: De ærede Herre af denne Forsamling, som have talt idag, have i det Hele taget talt i en Aand, som jeg ikke kan Andet end i høj Grad glæde mig

over. Det er forekommet mig, at der gennem samtlige ærede Taleres Foredrag er gaaet en virkelig Interesse for de Ders Vel, som Taleren her er om, og en Følelse af Forpligtelse til fra vor Side at gjøre Alt, hvad der staaer i vor Magt, for at holde dem oppe og lede dem til saa stort et Maal af Lykke, som vi kunne. Jeg kan derfor ikke Andet end i høj Grad glæde mig derover og erklære, at det netop er den samme Aand og Tanke, som har ligget til Grund for mine Overvejelser af den Sag, som vi her forhandle. Jeg maa ikke alene erklære mig enig i saa Henseende, men tillige maa jeg erklære mig enig i flere af de Grundsætninger, der ere blevne opstillede af de ærede Talere i Salen som veiledende for mig. Jeg maa saaledes for det Første erklære, at naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) har udtalt som et fundamentalt Raad, at, om vi her vilde gjøre Alt, hvad vi kunde, saa vilde det dog være utilstrækkeligt, idet Hovedparten af det Arbejde, der skal gjøres, maa udrettes paa Derne selv, da forekommer dette mig at være en Tanke, som er saa rigtig, og som tillige har en saa omfattende og indgribende Betydning, at jeg ikke kan Andet end skjænke den mit fuldeste Bifald; jeg kan kun tilføie, at denne Tanke har været min stadige Revisor i Alt, hvad jeg har haft at gjøre med Colonierne. Jeg troer altsaa, at vi for det Første maae fastholde dette. Dernæst maa jeg ogsaa være enig i et andet Punkt, der er fremhævet saavel af den Taler, jeg nu nævnte, som af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (A. Hage), og som af flere andre Talere er stillet op som noget Bæsentligt, nemlig, at et Hovedhjælpemiddel til at udvikle og forbedre Tilstanden er at arbejde hen imod Selvgjering. Jeg beklager, at den ærede sidste Taler, der kjender saa veie til Forholdene og har en saa stor Interesse for disse Anliggender, ikke synes at kunne være ganske enig i dette sidste Punkt, idet han nemlig har fundet, at det vilde være betænkeligt, om man vilde arbejde i den Retning, jeg har tilladt mig at antyde, men jeg maa dog tilstaae, at jeg finder min modsatte Overbeviisning saa godt grundet, at jeg vil